

מבין משאבים 2310 י"ט באב תשפ"ד - 23 באוגוסט 2024

כיתת פיסטוק למצוות

מימין למאף:

למעלה: יהונתן לופרצקי, דניאל פנאי, איתן ברקו,

אל מוסאי, תמר שרף, יסמין רבי.

למטה: עמית ניצן, אור אילון, עלמה סוריה

הצלון הבא יוקדש לזכרה של חברתנו סופי ברקן ז"ל

מה הצלון :

ברכת מנהלת החינוך הבאתי פורמלי / סיטי ממן
ברכת ההורים של בני המצוות ותודות הפיסטוקים
מופחנו של מנהל הקהילה / שי מלור
כי הכל מתחיל ונאמר באנשים / ורד פליישר
שוח אלה / חנה ארצי
צרות של צעירים / מהבאום של דן חנוק בקהילת
מהנצחה ביישובנו / נאה פרסי

בית משאבי שדה משתתף באבלם
של גיא ברקן וכל המשפחה המורחבת
על מות האם
סופי ברקן ז"ל

שבת פיסטוק ויצרה אחת, היקרית.

עמית, אור, איתן, עלמה, תום, יונתן, יסמין, גל ותמר
איזו התרגשות!! עשיתם זאת. סיימתם את שנת המצוות שלכם ואתם ממש עוד כמה
דקות תציגו בפני כולנו את ההצגה שלכם.
אני גאה בכם מאד על שנה זו.
שנה מלאה אתגרים משימות וחוויות, שממלאים אתכם בתחושת גאווה והצלחה.
ההתמדה והרצון להצליח היו לנגד עיניכם לאורך כל הדרך, והדרך לא תמיד הייתה קלה.
מאחלת לכם שתשמרו את ההרגשה הזאת, שתחו כאן הערב, ותיקחו אותה איתכם
להמשך הזמן המשותף שלכם יחד בנעורים ותהיו שם תמיד אחד בשביל השנייה. זהו כוחה
של קבוצה ואין דבר העומד בפני הרצון.
זאת הזדמנות נהדרת להודות גם לכם ההורים שדחפתם ועודדתם את שנת המצוות,
מאירוח בביתם ועד תפעול המשימות.
אני רוצה להודות לכל מי שלקח חלק בהפקת המופע,
גל פלג הבמאית שלנו, יאיר אייזן על כתיבת השיר, שי מור יוסף שהובילה את הפרויקט
ודאגה לפרטים הקטנים כגדולים, לאייל מור יוסף שליווה את הכל.
צוות ההגברה והתאורה של כליפא הפקות גלעד וטמיר.
בלעדיכם כל הערב הזה לא היה קורה.
תודה רבה לכולם!!! ואמן שהחטופים יחזרו הביתה במהרה
סיגי ממך
מנהלת החינוך הבלתי פורמלי

יִלְדֵי אַהוּמֵיט יִלְנֻ

הגיע הרגע! הרגע לו חיכיתם וציפיתם חודשים רבים.
כל אחת ואחד מכם עבר תהליך אישי של צמיחה והתבגרות ובשוני ובייחודיות המרכיב
אתכם, הצלחתם לייצר הערב קסם.
במבט לאחור לאורך השנה צפינו בכם גאים וקצת לא מאמינים שילדינו הקטנים כבר כל
כך גדולים ודעתנים, אך אנו מבינים כי עלינו לתת לכם לבחון את החיים1, לעמוד על
שלכם, להבין בעצמכם מה נכון ומה פחות, לדעת שזה בסדר להצליח בגדול וגם לטעות
לפעמים ואנחנו כאן עבורכם תמיד לתת כתף, חיבוק תמיכה ואהבה.
אנו מאחלים לכם שתהנו מהביחד, שתבינו שאתם כוח חיובי ככיתה, שתישענו עליה
ותעזרו בה למשך כל החיים, שתדעו להפיק ממנה את הטוב, שתמיד תסתכלו לצדדים
בשביל לראות את הסובבים ולא רק את עצמכם. שתוקירו תודה על מי שאתם ועל מה
שיש לכם.
אני רוצה להודות לשי מור יוסף על כל השנה המטורללת הזו, שדחפת, שלא ויתרת

שאהבת ושהפקת את הערב הזה.
 לסיגל ממך היקרה, שמסיימת את תפקידה בסוף החודש, לאחר שנתיים וחצי של עשיה
 מבורכת על הניצוח מלמעלה ובדאגה לכל אחד מילדינו.
 מעריכים מאוד מאוד
 אז תום, יונתן, אור, גל, עמית, איתן, תמר, יסמין ועלמוש
 תנו בראש ופשוט תהנו!!
 לחיים
 אוהבים אתכם מאיתנו ההורים

תודות מהפיסטוקים ויצרה אחת

לסיני היקרה-

המנהלת של החינוך החדרתי
 תודה שצרת לנו דמיון כל השנה, תמכת בנו ושלית את הכי טוב דלדי
 לתפיה לנו שנת דר מצווה כמו לצריך- כפיית מהנה ומשמחית מאד.
 אנחנו מצדיים שאת נפרדת מאיתנו ומאחלים לך דהצלחה דהמשך!

לנלמד ותמיר

מחדרת כלפיא הפקות
 תודה שצאתם שישמחו אותנו ויראו אותנו וצרתם מאד דהצלחת
 המומצ. תודה רבה! כיתת פיסטוק

לאייל

תודה על הניווי לאורך
 השנה, על הפעילויות
 ועל התמיכה הרבה!

לשי

המזריכה האבודה שלנו!!!!
 תודה על ההזריכה הצמוזה דכל שנת הדר מצווה, על המשמחות שאן היו קורות
 דלצריך, על ההשקעה דנו כיתת הדר מצווה, על היחס האישי שלך לכל אחד ואחת
 מאיתנו, על הקשר המזהים שנצרי לאורך השנה -איתנו ככיתת ועם כל אחד
 מאיתנו דנפרד.
 אנחנו מודים לך דהצלחת לעוזד אותנו ולנחור אותנו לעשייה משמחית לנידוש,
 להצלחות וכמוזן להרים יחד איתנו את הפריד המרגש הזה.
 אנחנו אוהדים אותך ומעריכים אותך מאד ורוצים להודות לך על הכל!!!!

le njan le njan הנה הקהילה.

"תכתוב משהו" אמרה לי נגה. "אהה", אמרתי בליבי והתחלתי להתבלבל מרוב ה"משהוים"... מכירים את זה שקורה כל כך הרבה שאתם לא יודעים מאיפה להתחיל ?

אבל לפני הדו"ח – הצעה. מפעם לפעם פונים אלי חברים עם בקשות הנוגעות לחברים אחרים, בעיקר בתחום אורחות החיים בקיבוץ. "הוא מאכיל חתולים למרות שאסור..." "הוא בנה פרגולה שחוסמת את המדרכה" וכו'. "האם שוחחת אתו על כך ?" אני שואל. והתשובה היא בדרך כלל – לא. אז קודם כל אני רוצה להודות לאלה מכם על שאכפת להם ומעלים בעיות. לא מובן מאליו. במקביל, אני סבור שאחד המאפיינים של קהילה חזקה היא יכולת לקיים שיח בפתוחות ובכבוד בין אדם לחברו ושבדרך כלל זה טוב ועוזר יותר משיח בין אדם למנהל קהילתו.

כללי:

השבוע תיקלט בקיבוץ מכינת "דרך ארץ" ואנו מברכים על הגעתם ומאחלים להם בהצלחה. הצלחתם היא הצלחתנו ושיתוף הפעולה של כולנו חשוב מאוד. בשבוע הבאה יגיעו 23 משפחות (כ-80 איש) מתושבי קיבוץ ניר יצחק, שפונה מאז ה-7.10. הם יתארחו בכפר הנופש, ילדיהם ישתלבו בגנים ובפעוטונים וילמדו בבי"ס משאבים ובתיכון האזורי, יצטרפו אלינו בחדר האוכל וישתתפו בפעילות התרבותית שלנו. תודה לשני דהן שמובילה את הפרויקט ולכל בעלי התפקידים האחרים בכפר הנופש, בחינוך, בתרבות, בביטחון ועוד, וקצרה היריעה מלהודות לכולם.

שינוי סיווג וקליטה:

אנו עדיין נמצאים בהמתנה לשינוי הסיווג של הקיבוץ, החונה עדיין על שולחנה של רשמת האגודות. אנו מפעילים לחץ פיסי כבד בעזרתה של היועצת המשפטית שלנו. בכל הקשור לקליטת הבנים, נמסרו כלל המגרשים לקבלן הבונה את הבתים ועבודת הבניה אמורה לצאת לדרך. אט אט, בתהליך שיימשך כשנתיים, נצפה כולנו בהתרגשות בשלמת הבטון והמלט נבנית ולבנו יתמלא שמחה. כדי לתמוך בקליטה על שלל היבטים אימצה המזכירות את הצעת ועדת קליטה לצאת בקול קורא לחברים ובשלב שני לתושבים ולמנות פרויקטור לנושא הקליטה. בעל התפקיד הזה יטפל בהיבטים התקנוניים והמעשיים הכרוכים בקליטה והדבר יאיץ את חלקיקי התהליך ויקדמו.

וועדות:

ככל שחולפים הימים ומכוח השתתפותי בהן, אני נחשף לעוד ועוד ועדות הנפגשות על בסיס קבוע ועושות את עבודתן נאמנה: ועדת קליטה בראשותו של עמית זיו, ועדת בעצ"מ

(בעלי צרכים מיוחדים) בראשותו של גלעד בן טל, מינהלת החינוך בראשותה של הילה ענבר, ועדת שכר בראשותה של ורד פליישר המש"א, ועדת פנסיה בהובלתו של ירון זריז, ועדת רכב ועוד, וסליחה עם אלה שטרם זכיתי לקחת בהן חלק. במלה אחת: כבוד. בשתי מלים: כל הכבוד.

ועדות אחרות, הנמצאות בפערי הובלה ואיוש כגון ועדת חברים, ועדת תכנון ועדת מש"א ועוד, יחזרו בקרוב למסלולן.

ענפים:

לאחר שלוש וחצי שנים עזב השבוע ניר שנהב את תפקידו כמנהל ענפי השירות ולי רק נותר להצטער על שלא יצא לי להנות מהעבודה עמו ושלו יותר. ניר הביא סדר ויציבות, ארגון ושרותיות לתפקיד. תודה ניר, מכל קהילת משאבי שדה. בחודשים הקרובים נפרסם מכרז לתפקיד זה. במקביל, קלטנו בחזרה לשרות סדיר את מעוז ברכה, שהיה מאז ה-7.10 במילואים. כולנו מכירים ומוקירים את ערכו ותרומתו של מעוז לנושא הבניה והשיפוצים ואנו מחבקים אותו בשובו. ועוד באותו השבוע בדיוק קיבלנו לתפקיד את עננה פלש, בעלת השם המיוחד והמוטיבציה הגבוהה, לתפקיד מנהלת הכלבו. לעננה רקע בניהול מסעדות ובתי קפה והיא תביא משב רוח צעיר ורענן אל בין המדפים.

אסיפה:

בתאריך 6.8 דווח באסיפה על הנושאים הבאים: אירוח מפוני ניר יצחק, סטטוס בניית הבתים בשכונת הלימנים, איסור חנייה ליד בתי החברים ובניית מדרכה בין שכונת הגבעה מזרח לבין 6 הבתים. בעקבות ערעור בנושא האחרון הצביעה האסיפה והחליטה ברוב של 23 בעד ו-5 נגד כי המדרכה תוקם במתווה עליו סוכם במזכירות.

מזכירות:

טיול משק: טיול משק לא בוצע בשנתיים האחרונות עקב המצב, והוא מתוכנן לשנה הבאה. הנושא יוצג באסיפה הקרובה.
איוש וועדות: קול קורא לראשות וועדות ואיושן יופץ בתקופה הקרובה.
הזמנות חדרים על ידי חברים ב"קביבוצימר": למרות צמצום מספר החדרים הזמינים הוחלט להמשיך להקצות חדרים לטובת אירוח קרובים מדרגה ראשונה של חברים. כל המידע בנושא פורסם בקהילנט וזמין במשרדי "קביבוצימר".
מינוי פרויקטור לנושא קליטת הבנים:
אושר הצורך בפרויקטור לנושא לאור כמות ודחיפות העבודה. הופץ קול קורא בנושא, בשלב ראשון לחברים ובמידה ולא יימצא מועמד מתאים, גם לתושבים. תחילת עבודה צפויה – 1.9 וטובה שעה אחת קודם.

דו"ח רווח והפסד של תקציב הקהילה לחודשים ינואר-יוני: הדו"ח הוצג בפני המזכירות וראשי הענפים בבהירות על ידי פרלה. ככלל תקציב הקהילה עומד ביעדים שהוגדרו לו.

ובפינת המלה האישית: מספר המשתתפים באירוע סיום שנת בר המצווה של ה"פיסטוקים" והכיבוד שהוכן על ידי חברים ותושבים שימח וריגש. ניקוי שדירת העצים בכניסה לקיבוץ על ידי צוות הנוי מאירה עיניים.

המחויבות והמסירות של לאה שורק וצוותה לפרויקט אירוח ניר יצחק מעורר השראה. צוות שפועל להקמת גינה קהילתית בראשותו של יאיר בלטרן עושה עבודה רצינית. יכולתי להמשיך כך עד מחר כי קורה כל כך הרבה טוב. רק צריך לראות זאת. תודה על הזכות. שי מזור, מנהל הקהילה

כי הכל מתחיל ונאמר באש"מ

שלום לכולם,

שלושה חודשים בתפקיד עברו ביעף, ואני שמחה על ההזדמנות להכיר את הקיבוץ מקרוב. העשייה היא רבה, מאתגרת ומעניינת וההרגשה היא שהזמן אינו מספק לכל מה שצריך והייתי רוצה לעשות.

נפגשתי תחילה עם כל מי שביקש, והמשכתי לתיאום פגישות יזום עם חברים ותושבים. אני מקווה להיפגש בהקדם עם כולם, ההיכרות איתכם חשובה לי ואני מזמינה אתכם להגיע אליי ביוזמתכם לכל שאלה, בקשה וגם בלי סיבה.

12 תהליכי גיוס נפתחו ברבעון האחרון, ואנחנו ממשיכים לפרסם כל משרה חדשה גם בלוח המודעות בחדר האוכל, בקהילה-נט ובקבוצת הווצאפ "קהילת משאבי שדה".

הגדלנו את מעגל שותפי הגיוס שלנו במרחב הדרום, ואנו פועלים בשיתוף פעולה נפלא עם לשכות התעסוקה בירוחם ובבאר שבע, מרכזי התעסוקה, מרכז כיוונים, מכללות שונות

בבאר שבע, ארגון גמלאי צה"ל דרום ועוד. זוהי ההזדמנות לעדכן גם כאן על קבוצת ווצאפ ייעודית שנפתחה למשרות בקיבוץ- להצטרפות סרקו את הברקוד הרצי"ב

מינויים חדשים, סיומי ושינויי תפקיד

שני בעלי תפקידים ניהוליים חדשים הצטרפו לקיבוץ בחודש האחרון, וזה גם המקום לאחל להם הצלחה רבה בתפקידם וקליטה מהירה ונעימה- **שלומי בן גרא** החל תפקידו כמנהל החינוך החברתי (בלתי-פורמלי), ו**עננה פלש** התחילה תפקידה כמנהלת הכלבו.

נודה בהזדמנות זו ל**סיגל ממן**, מנהלת החינוך החברתי היוצאת, שלא תיפרד מאיתנו מהר כל כך ותתחיל בספטמבר תפקידה החדש בקיבוץ כמנהלנית חינוך. בנוסף, תודה רבה ל**שרית בן טל** על מסירותה רבת השנים בכלבו. שרית לא נפרדת מהכלבו ונמשיך לפגוש אותה שם כעובדת.

תודה ל**ניר שנהב**, מנהל ענפי שירות היוצא, על שירות מקצועי וקידום פרויקטים בתחום התשתיות, מאחלים לך הצלחה רבה בתפקידך החדש כמנהל משק בקיבוץ טללים, ומברכים את **מעוז ברכה** על הקידום לתפקיד מרכז ענף הבניין.

בישיבת המזכירות בתחילת ספטמבר, אציג סטטוס רבעון, הכולל את עשייתי בשלושת חודשים אלו, התובנות ותכנית העבודה להמשך הדרך.

לסיום, אזכיר שוב את ימי ושעות העבודה שלי בקיבוץ-

אני נמצאת בימים ראשון, שלישי וחמישי. ראשון ושלישי ימים מלאים (עד 15:30), ימי חמישי בדרי"כ עד 12:30. לתיאום פגישות איתי, ניתן לפנות אליי או אל יפה שואר. בהערכה,

ורד פליישר

מנהלת משאבי אנוש

שפא ברכות והאון מלף טוב
ליפאת וצבי טל יוסף והמשפחה
להולדת הנכדה
בת אנוצה והאלה

עיה גלריה

כאוצרת הגלריה, אני שואפת שהמקום הזה יהיה תמיד בפעילות. הגלריה אמורה להיות מוקד משיכה לשוחרי תרבות. לאחרונה, מספר האומנים הולך ומצטמצם. ישנם חברים בקיבוץ שיודעים לצייר וחוששים מחשיפה. כשהתחלתי לצייר לא העליתי בדעתי שאני אציג בגלריה. כשטודי היה גמלאי, והקדיש את כל הזמן הפנוי שלו לחיפוש אומנים, למרות שהוא היה אוטודידקט, הוא היה האוצר של הגלריה והפך את המקלט שלא היה בו שימוש לגלריה. הוא היה אוצר של תערוכות של אומנים הכי מפורסמים בארץ: קדישמון, גרשוני, רות שלוש והאוצר של גלריית "באר צבע" במתנ"ס באר שבע.

הוא לחץ עלי לצייר הרבה ציורים ולהציג בגלריה. היה לו ידע בסיסי באומנות ועד יומו האחרון היה פעיל בתחום.

בסופו של דבר, הצגתי בפעם הראשונה ב"גלריית הגבעה" ובעקבות כתבה שלו בעלון הקיבוץ הייתה נהירה המונית למקום. זאת הייתה תערוכה נועזת שנקראה "אנשים". הצגתי דוגמניות עירום, דמויות הוליוודיות, ליצנים וכו', טודי הזמין אומנים מפורסמים מבאר שבע. הדמויות שציירתי היו מאד אקספרסיביות בשביל תערוכה ראשונה, זאת הייתה ממש העזה. להציג בגלריה זה סוג של חשיפה שדורשת העזה, לעמוד בפני הביקורת של המבקרים.

אני דווקא הייתי מעדיפה לקבל דעה שלילית ולא מחמאות. כשהצגתי בעין גדי הייתה חברה שממש קטלה אותי. ואחרת שכתבה "אני לא יכולה לזוז מפה..." הדעות חלוקות, זה הכל בעיני המתבונן.

אני יכולה להבין את הבחורות שחוששות מחשיפה, כי אחרי הכל צריך אומץ לעמוד בפני ביקורת. כשאני מציג, זה סוג של אמירה "כשזאת אני". לסיכום אני חייבת להדגיש שאת מלאכת האוצרות למדתי מטודי והעזתי להיכנס לנעלים הגדולות שלו, כשראיתי שאף אחד אחר לא מרים את הכפפה, לאחר לכתו.

לסיום, אם אתם מכירים מישהו שמחפש חשיפה בתחום הפנו אותו אלי, תודה מראש. חשוב לי לציין שאני מאד מעריכה את הילדים בכל הגילאים שנכנסים בקביעות למקום ומחווים את דעתם במחברת. בדרך כלל הם מאד מחמיאים וכידוע הם מאד אמינים. חנה גרגי

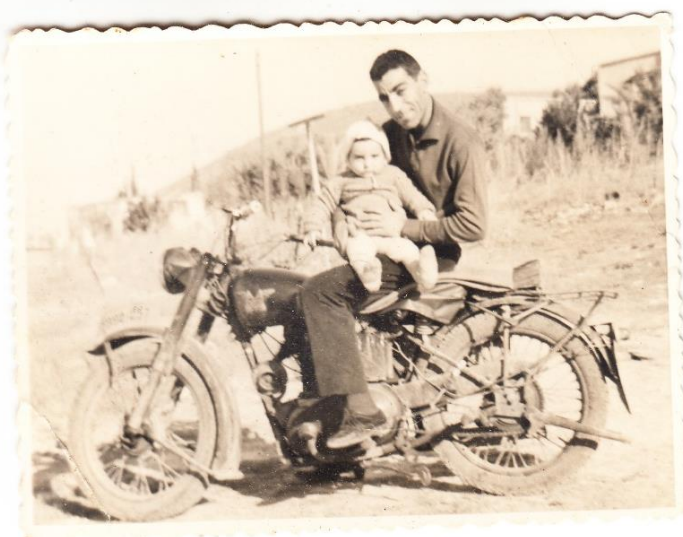
צרות fe צעיריט

אלף שקל. על קסדה. כך כתוב בדוח שקיבלתי בדואר. בסה"כ באתי לסעוד בחדר האוכל - ונקנסתי. יבורך ליבו הטוב של השוטר שהחליט לקנוס. באמת, רק טוב אאחל לו. הדבר היה לפני כחודש, כאשר הגעתי עם האופנוע לגרנוליט של חדר האוכל כמו שכולנו עושים תמיד. ושם הוא ישב, על ספסל האבן בחוץ סמוך למדרגות הכניסה. כשהתחיל לדבר אלי לא שמעתי אותו, אז הקטנתי צעדי מחמת הנימוס לפניו. כאשר קרבתי אל המדרגות שמעתי את קולו הכעוס - "למה אתה נוסע בשבילי?" "סליחה.. אבל, יש לנו יותר שבילים מכבישים ואני צריך להגיע לכל מקום" הסברתי. "ככה מתניידים פה כולם - קלנועיות אופניים מיולים וקלאבקים - וחוף מזה אין דרך אחרת להגיע לפה". היות וגם השוטרים הרכובים מחנים את האופנועים ברחבת הגרנוליט כשהם באים לסעוד, חשבתי שבזה תם הדבר, הרי השוטר החביב הוא מאלה הבאים תדיר בשערנו לארוחת צהריים ובוודאי רעב כמוני. אבל למרבה הזוועה, שותפו התחיל לצלם את לוחית האופנוע בטאבלט שמוכר למי שקיבל פעם דוח תעבורה דיגיטלי. המכשיר מקוון וניתן לגלות באמצעותו את כל פרטיך וגם אם במקרה שכחת לעשות טסט או לקנות ביטוח. יצאתי בסדר בבדיקה כי אני לא מזניח דברים כאלה. "למה אתה בלי קסדה?!" עבר השוטר לנושא אחר. "יוסטון ווי האב אה פרובלם", אמרתי לעצמי בשקט, בזה הרגע נוכחתי שנקלעתי לצרה. האיש בא לסעוד ולקנוס. ואני הוא השה לעולה. משהו בי לא בא לו טוב בעין. אכלתי אותה. לך תסביר עכשיו שהרגע הסתפרת אצל קטיה, וזה רק 20 מטר מהמקום, והראש שלך מעקצץ למקלחת, ויש עכשיו 46 מעלות בצל, וככה אתה נוסע בקיבוץ, בהילוך ראשון ובקצב הליכה, כי האופנוע הזה יש לו מנוע מגרגר ולא צורח כמו זה של ההונדה השנייה שעולה רק על כבישים מהירים, ואתה יודע כבר עשרות שנים שזה הרבה יותר בטוח, לסביבה, כשרואים ושומעים בלי הגבלות הקסדה - ושכביש אתה תמיד ממוגן, וגם שעוד רגע אתה מתפוצץ וחייב לרוץ. לשירותים. "אז למה אתה בלי קסדה? - אתה עכשיו מקבל על זה דו"ח" הודיע השוטר הטוב בחיוך מנצח. "אתה אורח אצלנו.." אמרתי בכאב לשוטר "אנחנו שמחים שאתם פה - לשמור ולהגן כשיבואו הטנדרים עם הנוחבות לקיבוץ - אוי ואבוי לי, על מה ולמה באת לי ככה היום..?"

"רד מאופנוע ותן סיבוב.." ביקש ממני פעם אבי הקשיש לפני לכתו "התגעגעתי". אבא היה מאלה שתמיד היו ממונעים. היה לו רישיון לכל דבר שזז על גלגלים כי אהב מרחבים. "בבקשה אבא.. נתתי לו את המפתח "ושים לב לטורים, ההילוכים קצרים והמנוע חזק" יעצתי לחינם כי אבא הבין באופנועים. הריח הראשון הזכור לי, כילד, הוא ריח הבנזין שעלה ממיכל הדלק של [המאצ'לס](#) שלו. יש לי תמונה להוכחה. "ותן לי את משקפי השמש שלך" ביקש... ונסע. בלי קסדה. לרגע חשבתי שייסע עד קצה הרחוב וישוב, אבל לאבא היו תוכניות אחרות. הוא עלה על האופנוע הכניס הילוך והמשיך לנסוע הלאה מקצה הרחוב ולהרבה זמן. לא הייתי מודאג הרבה למרות שאבא היה קשיש שעבר את גיל הגבורות. שנים קודם

כשביקשו ממנו לוותר על כל הרישיונות שהחזיק – לאוטובוס, למשאית, לפול טריילר, ולהשאיר אצלו רק את רישיונות הרכב הפרטי והאופנוע – הוא סרב. "נקרא לך למכון לרפואת תעבורה לבדיקות כשירות נהיגה תקופתיות כל חצי שנה" אמרו לו והוא הסכים. "אבא תגיד, לא מפריע לך שיבדקו אותך ככה..?" שאלתי בתמיהה על הנכונות שלו להתאמץ כדי לשמור את כל הרישיונות הללו. הרי בוודאי לא חשב שעוד יוביל טנקים לצפון, או יסיע אוטובוס על גשר מעל התעלה כמו שעשה פעם. "עבדתי על זה קשה מאוד ולא אוותר. לפחות לא בקלות..". אמר "והוץ מזה, עושים לי בדיקות בחינם – מה רע..?" אחרי כמה שעות קיבלתי טלפון מהמשטרה. "אתה מוזמן לבוא לקחת את האופנוע שלך מאצלנו..". אמרה לי בטלפון השוטרת הנחמדה. הסתבר שאבא נעצר במחסום משטרה מרחק קילומטרים רבים מנקודת המוצא, כשהיה בדרכו חזרה הביתה. אבא הורד מהכביש כי לא חבש קסדה. "ותגיע עם שתי קסדות אם תרצה לקחת אותן איתך – הוא לא יכול לנסוע ככה". לא הייתה לי עוד קסדה אז לקחתי מונית והגעתי. "קח קסדה אבא..". אמרתי לו, שישלים את המסע, אך אבא הניד ראשו במיאוס ואמר "לזה לא התגעגעתי - חס מדי - סע אתה עם זה ואני אחזור במונית". "יש גם דו"ח?" שאלתי את השוטרת מהטלפון - "לא ניתן לו דוח כי יש לו גיליון נקי, אבל דאג שלא ייסע עוד בלי קסדה". שבעים שנה הוא על הכביש ויש לו גיליון נקי. להשתגע. "איך יצאת ככה בזול..?" שאלתי את אבא - "אל תתווכח אף פעם עם שוטרים..". אמר לי "הם שמעו את כל התירוצים שיש – אתה לא מיוחד". לא הייתה זו העצה הטובה האחרונה שקיבלתי מאבא, אך לו הייתה זו הרכיבה האחרונה על אופנוע.

אבא, אני, ואופנוע מצילס ישן. צולם בשנת 1962. סרקתי.

"מה דעתך שנסתה קפה אצלי ונדון על בטן מלאה ושלפוחית ריקה בכל זה..?" הצעתי מתוך רצון 'שלא להתווכח עם שוטרים' וניסיון להעביר את רוע הגזרה - "הדוח הזה כבר נשלח" אמר "זו מערכת ממוחשבת ואין מה לעשות עם זה יותר". אחרי הדברים האלה פרסם השוטר ושלח דרך 'יו"ר הצח"י, לכולנו, הודעה ארוכה המפרטת מה עוד ייאכף פה.

אם תהיתם למה מהחודש הבא צריך מספר רישוי לאופניים ולקורקינטים חשמליים, ולמה בכל פינה ועל כל עץ רענן צצו מצלמות HD – זו הסיבה. לחסום כבישים מותר היום, גם להתעמת עם שוטרים באיילון מותר, אבל לנסוע בלי מספר על אופניים חשמליים בניגוד לתקנות - מה פתאום.

ומשהו קטן לסיום -

אין לי דבר וחצי דבר נגד שוטרים, נהפוך הוא – אני מכבד ומעריך את פועלם מאוד. חמי ז"ל היה רס"ר משמעת בבית הספר לשוטרים כל חייו, וגם אבא עליו השלום עשה קריירה קצרה מאוד כשוטר בשנות החמישים. הכבוד ללובשי המדים טבוע בי מנעורי כי [כך חונכתי](#). לא אלך לבית משפט לדרוש צדק כי מה שאקבל שם הוא רק יותר מחומר הדין. יותר מהקנס - כך כתוב על הטופס שהגיע בדואר. ייקוב הדין את ההר, ואם אלך למשפט מה שישאר ממני זה רק כיס נקוב. איך אבא אמר לי אז...? – "אתה לא מיוחד".

ובבניין הארץ ננוחם –

דן חנוך

מהאקף לכתבה על פנויים בהריכת השחייה.

עלי להתנצל על אי ידיעתי שחיים לובנטל עדיין אחראי על הבריכה מטעם המשק מול מוסדות חיצוניים, בנושאי בריאות ובטיחות בבריכה, ועוד... טובה אבריאל

בית משאבי שדה משתתף באבלו

של חברנו משולם סיקרון ובני משפחתו

על מות אחותו

שרה סיקרון ז"ל

מהנצפה ביישומנו

החופש מתקדם בצעדים מהירים לקראת סופו. הקייטנות מסתיימות ואם אצלנו יש יחסית איזו נורמליות, זאת למרות האיומים מאיראן ומחזבאללה, שכן קצת גרמו לקיצור בזמני הטיולים וביטולים, אך בפועל אנו לא חווים את הירי הבלתי פוסק על הצפון מהרקטות ועד הכטב"מים החודרים לצפון על בסיס יום יומי, או את קולות הירי בעוטף עזה. עיקר התסכול הוא מהעסקה שעוד לא מגיעה לחתימה, והחטופים המתים שמגיעים ארצה, למרות שנחטפו בחיים ושהיו יכולים לחזור בחיים. עצוב מאד.

האולימפיאדה שנתנה, לפחות למי שאוהב לצפות בשידורים, איזו סוג של בריחה מהמציאות שלנו, הסתיימה.

מכינת דרך ארץ הגיעה לקיבוץ עד למרץ - בהצלחה

שמונים מאנשי קיבוץ ניר יצחק, שהיו מפונים עד עתה באילות, מגיעים שבוע הבא לתקופת אירוח בקיבוץ – שתהיה לכם השתלבות מהירה ונעימה.

בחודשי החופש החלו להגיע מידי פעם ליד האסם מגיעות עגלות אוכל מגוונות וגם יש מכירות של אוכל שבני משק מכינים, וזה בנוסף לסרטים ומשקאות בפאב... כיף שאפשר לצאת בערב ואחרי הצהרים ולבלות קצת.

ענת פופל כלל בית משאבי עדה

ברוכים הבאים לחברי ניר-יצחק ולחברי המכונה

והלוואי שכל החטופים יחזרו הביתה.